

Marie (geht uf 'n züe).

Eh bien, Herr . . . ich will Ihne lieber gli d'ganze Wohret sage.

Gager (fir sich).

Das will i o höre! . . .

Marie.

's isch keiner vo dâne drei mi Mann! (se geht züem Schlüch) Awer das isch dâ, wo-n-i hiroth mit dr Eh'stir, wo Sie mir versproche hân . . .

Schlüch (macht Grimasse).

Ah! 's git e-n-Eh'stir? . . .

Herr Tannezapfe.

Ich ha Dir e-n-Eh'stir versproche?

Marie.

Jo, Herr! . . . (presentiert dr Schlüch) Dr Herr Schlüch üs em Didemergässle, d'andere zwei sin mine Cüsin, mi Cüsin Gager un mi Cüsin Pagepài.

Pagepài (fir sich).

Si Cü—Cüsin?

Gager.

Verstande! . . .

Schlüch.

Wo mine zwei Zige gàn. (Dr Gager git 'm d'Hand).

Herr Tannezapfe.

De hätt'sch's denn gli sotte sage. Eh bien, morn isch 's Brütessle un . . . doch halt, i ha jo noch e Brief im Sack, wo-n-i noch g'schwind müess lese. (Er nimmt dr Brief üs em Sack un liest lislig.)

Marie (fir sich).

Wenn's nur nitt wieder . . .

Herr Tannezapfe.

Wie-n-i gsàit ha, Ihr Herre-n-un Dame, morn isch 's Esse, un mi güeter Frind in Basel ladet mi grad i, fir morn ku dr Zug z'bschaue . . . wenn Ihr wànn, so geh mr z,Mittag uf Basel, ich zahl d'Reis'. (fir sich) Was frog ich derno, ich zieh's im Marie ab vo dr Eh'stir . . .

G'sang (trutz nitt so).

Marie.

Jetz isch's üs un nit meh dra,
Un hat das Stick eüch g'falle,
So thien ihr in d'Händ recht schla
Un riefte Bravo! Alle.

Mitnander.

Jetz isch's üs un nitt me dra,
Un hat das Stick eüch g'falle,
So thien ihr in d'Händ recht schla,
So stark as Jeder ka.